

## Poate că...

Mariana Tasente

---

nu știu ce e poezia  
dar o citesc în fiecare zi

nu știu ce e viața  
dar o trăiesc așa cum vrea ea

nu știu ce e moartea  
dar am privit-o instalându-se  
în doi ochi albaștri adânciți în piele și os  
schimonosind un zâmbet strengăresc ,  
gâlgâind într-o respirație obosită

ochii aceia ireal de albaștri  
fixați pe ușa deschisă spre viață  
așteptând tinerețea plecată în țări străine,  
gura deschisă înghițind aerul cu lăcomie,  
vene în care sângele refuza să mai curgă,  
mâna caldă pe o frunte aproape rece și...  
sunetul acela luuung,  
ca un croncănit de cioară  
sunetul acela luuung  
(pe care încă îl mai auzi)  
scos de un suflet ce pleacă din captivitate: chrmmmmmmmm  
și trupul ce cade inert,  
într-o veșnică relaxare înțepenită  
poate că...